

บทที่ 4

กฎหมายตามแนวบรรทัดฐานของคำพิพากษา

(cases law)

เนื่องจากสหรัฐอเมริการับเอาหลักบรรทัดฐานคำพิพากษา (The doctrine of precedent) มาใช้ในระบบกฎหมายของตน จึงจำเป็นที่ผู้ศึกษากฎหมายและใช้กฎหมายต้องทราบถึงรูปแบบของรายงานคำพิพากษาไว้บ้าง เพื่อจะได้เข้าใจกฎหมายอเมริกันดีขึ้น กฎหมายที่มาจากบรรทัดฐานคำพิพากษาของศาล (case law) ส่วนใหญ่อยู่ในคำพิพากษาของศาลระดับอุทธรณ์ที่ตีพิมพ์ออกมาเป็นรายงานคำพิพากษาของศาล สำหรับรายงานศาลชั้นต้นนั้นปกติไม่พิมพ์เป็นรายงาน เว้นแต่รายงานคำพิพากษาของศาลชั้นต้นสหรัฐและศาลชั้นต้นของบางมลรัฐเท่านั้นที่มีการจัดพิมพ์เหมือนกัน คำพิพากษาคดีแพ่งมีรูปแบบดังนี้คือ มีชื่อของคู่ความ เช่น Johnson v. Thomas ชื่อที่ปรากฏก่อนมักจะเป็นโจทก์ในศาลชั้นต้น แต่ในบางมลรัฐชื่อที่ปรากฏก่อนคือผู้อุทธรณ์หรือฎีกาแล้วแต่กรณี สำหรับคดีอาญานั้นมีรูปแบบดังนี้คือ State v. Hood ซึ่งหมายความว่ามลรัฐเป็นโจทก์ซึ่งมีอัยการมลรัฐเป็นตัวแทนมลรัฐ หรือ United States v. Cox ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลสหรัฐโดยมีอัยการสหรัฐเป็นโจทก์ และนายค็อกส์เป็นจำเลย สำหรับคดีที่ไม่มีข้อพิพาทเช่นคดีล้มละลาย จะมีชื่อบุคคลปรากฏอยู่เพียงชื่อเดียว และใช้ว่า In re Brown หรือ Ex parte Black

สำหรับตัวคำพิพากษา ซึ่งกฎหมายสหรัฐอเมริกาเน้นที่ความเห็นของศาล (opinion) ซึ่งมีขนาดตั้งแต่หนึ่งถึงยี่สิบหน้า สำหรับคดีธรรมดาทั่วไป ศาลมักเขียนความเห็นยาวประมาณ 5 หน้ากระดาษ คำพิพากษาที่เรียกกันว่า ความเห็นของศาลนั้น แท้จริงผู้พิพากษาที่ได้รับมอบให้พิจารณาคดีนั้นเป็นผู้เขียนในนามของศาล และชื่อของผู้พิพากษานั้นจะปรากฏอยู่หน้าความเห็นของศาล ผู้พิพากษาต้องเป็นผู้สรุปข้อเท็จจริงและความเป็นมาของวิธีพิจารณาความสำหรับคดีที่ทำคำพิพากษาและเหตุผลของคำพิพากษาชี้ขาดคดี การอ้างอิงกฎหมายลายลักษณ์อักษรและบรรทัดฐานคำพิพากษาคดีต่าง ๆ

ในปีหนึ่งผู้พิพากษาศาลสูงของสหรัฐแต่ละคนอาจต้องเขียนคำพิพากษาถึง 150 ส่วนวน ในการทำคำพิพากษาผู้พิพากษาอาจได้รับการช่วยเหลือจากผู้ช่วยที่เรียกกันว่า law clerk ซึ่งเป็นพวกที่เพิ่งสำเร็จได้ปริญญาทางกฎหมายและสอบได้ลำดับที่ดี ๆ จากโรงเรียน

(1) รายงานการบันทึกคำพิพากษาของศาลสูงสหรัฐ (Reports of the U.S. Supreme Court)

การรายงานคดีพิพากษาของศาลสูงสหรัฐเริ่มต้นอย่างเป็นทางการ เมื่อปี ค.ศ. 1790 โดยเรียกการพิมพ์รายงานคำพิพากษานี้ว่า United States Reports มีนายอเล็กซานเดอร์ เจ. ดัลลัส (Alexander J. Dallas) เป็นผู้จัดรายงานคนแรกของศาลสูง ครั้งแรกสุด จัดพิมพ์ขึ้นมา 4 เล่ม โดยบรรจุคำพิพากษาของศาลสูงตั้งแต่ปี ค.ศ. 179–1800 การอ้างอิงคำพิพากษา* ในเล่มแรก ๆ นั้นจะต้องใส่ชื่อผู้ทำรายงานลงไปด้วย เช่นคดี Penhallow v. Doane 3 U.S. (3 Dall.) 54, 1 L. Ed. 507 (1795) เป็นต้น หลังจากเล่มที่ 90 (Volume 90) ก็คือ ฉบับที่พิมพ์ในปี ค.ศ. 1874 การอ้างอิงคดีให้บอกลำดับของเล่มก็เป็นการเพียงพอ เช่นคดี Johnson v. Southern Pacific Co. **196 U.S. 1**, 25 S. Ct. 158, 49 L. Ed. 363 (1904) ซึ่งหมายความว่าคดีนี้อยู่ในรายงานคำพิพากษาของศาลสูงเล่ม 196 หน้า 1 ตัวเลขที่อยู่ในวงเล็บหมายความว่าคดี

---

(1) การอ้างอิงคำพิพากษา ภาษาอังกฤษใช้คำว่า citation

